

РЕШЕНИЕ

№ 5316

гр. София, 30.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в публично заседание на 21.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Николова

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **754** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215 ЗУТ. Образувано е по жалба на „П. – продуцентска, рекламна, информационна и медийна агенция” АД срещу Заповед № РД-18-304 от 06.12.2012г. на Директора на Дирекция „Общински строителен контрол” към Столична община.

В жалбата се твърди, че оспорваната заповед е издадена при допуснати нарушения на процесуалните правила. Констативния акт /КА/ бил съставен без органът да е извършил служебна проверка за установяване на всички факти и обстоятелства, не било съобразено и депозираното срещу КА възражение. Твърди се, че обектът е поставен в съответствие с изрично издадено разрешение, при договорни отношения със собственика на имота. Изложени са и съображения за нарушение на материалноправните разпоредби. Твърди се, че не били налице предпоставките на чл. 57а, ал.1, т. 1 ЗУТ, както и че не може да се приложи разпоредбата на чл. 20 от Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационни и монументално-декоративни елементи на Столична община (Наредбата). Причината чл. 56 ЗУТ не създавал възможност с подзаконов административен акт да се преуреждат валидни облигационни отношения. Съображения са изложени и в писмени бележки. Моли съдът да отмени оспорената заповед. Жалбоподателят не претендира разноски, не представя списък на разноските.

Ответникът – Директор на Дирекция „Общински строителен контрол” към СО, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата, по съображения изложени в съпроводителното писмо за изпращане на жалбата. Моли съдът да я отхвърли като

неоснователна и недоказана. Твърди, че от приложените по делото доказателства се установява, че към момента на издаване на заповедта, жалбоподателят не притежава валидно разрешение за поставяне на рекламния елемент и договор за наем със собственика на земята.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт на всички основания по чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното:

Обжалва се подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването. Жалбата подадена на 20.12.2012г. е в срок, тъй като видно от отбелязването върху процесния административен акт същият, е получен от жалбоподателя на 10.12.2012г. Предвид това съдът приема, че жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество тя е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

От събраните по делото доказателства се установява следното от фактическа страна.

На 20.11.2012г. служители на СО, Дирекция „Общински строителен контрол” са извършили проверка на строеж Рекламен елемент тип „П.”, намиращ се в [населено място], на бул. Ц. шосе, преди Б. посока Център. За проверката е съставен КА № СО-ДСОК-2012-ЕЗ. Посочено е, че обектът е собственост на „П. – Процентска, рекламна, информационна и медийна агенция”, която е и възложител и изпълнител на обекта. Отражено е, че не са представени одобрен проект, разрешение за поставяне и договор за наем. Обектът представлява рекламен елемент тип „П.”, метална конструкция върху бетонов фундамент, с площ приблизително 12 кв. м., разположен на [улица] преди Б. посока Център. Към КА са приложени ситуация и снимков материал. КА е връчен на представител на жалбоподателя (Н. А.) на 22.11.2012г. Срещу КА е подадено възражение рег. № 2600-7872/26.11.2012г. Към същото са приложени Договор от 24.09.1999г., между жалбоподателя е [фирма]. В същия е посочено, че страните се договарят съвместно да експлоатират ползваните от [фирма] рекламни пространства в подлезите и прилежащите им територии на територията на СО, описани в приложение към договора. Договорът е сключен за срок от 10 години. На 07.12.2005г. и на 22.12.2005г. между страните са сключени допълнителни споразумения във връзка с изграждането на нови рекламно – информационни елементи. Представено е и Разрешение за монтаж № 62 от 09.10.2000г. Със същото на СО и на [фирма] е разрешено, съгласно одобрените на 03.07.2000г. проекти, изграждането на рекламно – информационни елементи върху общински терени (подлези и в близост до тях) – билборд 3x4, малка светеща кутия 1.20м x 1.40м по списък. В списъка към разрешението за монтаж под т. 4 и т. 5 фигурират елементи на [улица]– Б. посока Център и посока М.. Върху списъка има отбелязване, че към датата на издаване на разрешението за монтаж терените са били в капитала на Е.. Разрешението е със срок „за срока на заповед № РД-56-2350/26.10.1999г. Видно от същата се учредява безвъзмездно право на ползване за срок от две година на фирма [фирма] върху общински имоти – частна общинска собственост, представляващи търговската част от подлезите на територията на СО, в т. число площите от тях върху които са монтирани или поставени съоръжения за търговия, както и рекламните площи в подлезите и в непосредствена близост до тях за монтиране на рекламно информационни елементи по одобрени от У. проекти. По делото е представен проект, етап II за рекламно - информационен елемент на [улица]– ул. Р.. Върху същият има поставен правоъгълен и кръгъл печат на СО,

Архитектура и градоустройство. Представен е и списък с етапи за поставяне на рекламни съоръжения. В списъка има отразени рекламни информационни елементи на различни места на [улица]. Същият е нечетлив относно факта за какво е съставен.

По делото е представено Разрешение за монтаж № 91 от 24.10.2002г. на Директор Д. при СО. В същото е посочено, че е за разполагане на 5 броя рекламни информационни елементи тип П., намиращи се на: [улица]– [улица] броя, [улица] броя, [улица]– [улица] брой.

С Решение № 37 по протокол № 14/24.07.2000 г. на СОС е отменено Решение № 73 по протокол № 45/13.07.1998 г., допълнено с Решение № 37 по протокол № 61/13.07.1998 г.; Дадено е съгласие за обособяване на търговски площи в подлезите на територията на СО по одобрени от У. проекти; Учредено е възмездно право на ползване за срок от три години на общинска собственост на [фирма] - търговска част от подлезите на територията на СО, в т. ч. площи, върху които са монтирани или поставени съоръжения за търговия /магазини, павилиони, маси, кабинни, будки, сергии, рекламни витрини и др./, както и рекламните площи в подлезите на територията на СО и в непосредствена близост до тях за монтиране на рекламни-информационни елементи по одобрени от У. проекти, без търговските обекти, включени в капитала на общинските фирми, срещу задължението на ползвателя да охранява и поддържа тези подлези; Възложено е на кмета на СО да издаде заповед и да сключи договор за право на ползване. Данни за издадена заповед от кмета на СО, въз основа на решението на СОС, а въз основа на нея - и на договор за право на ползване, по делото няма.

С Решение № 51 по протокол № 53/26.05.2003 г. на СОС е изменено Решение № 37 по протокол № 14/24.07.2000г., като срокът от три години за учредяването на право на ползване е заменен с десет години и е допълнено решението с изречението: ”Учреденото в полза на [фирма] възмездно право на ползване върху търговската част от подлезите на територията на СО се отнася и за търговската част от подлеза между [улица]и Националния дворец на културата”.

За установяване компетентността на издателя на акта, по делото е представена Заповед № РД-09-1423/05.12.2012г. на кмета на СО.

По делото е изслушана съдебно – техническа експертиза. От заключението на вещото лице, което съдът кредитира изцяло като обосновано и непротиворечащо с останалия доказателствен материал, се установяват следните относими към спора факти:

1. Процесният обект представлява метална правоъгълна колона с размери на сечението 16см./65см.и височина от терена до рекламната рамка 2.00м. Металната планка и бетоновия фундамент не се виждат, но по принцип при тези съоръжения в основата си металната колона стъпва върху метална планка, посредством която е захваната чрез болтове за бетонов фундамент.
2. Рекламната рамка е едностранна, от метална конструкция, с размери около 4.0м/3.0м и приблизителна площ 12кв.м.
3. На рекламният информационен елемент е залепена табела с надпис Разрешително за монтаж № 62/09.10.2000г.
4. Рекламният информационен елемент е разположен на тротоара на [улица]до края на оградения борд на входа на пешеходния подлез, разположен между Б. и П. комбинат по посока Центъра (след Б. посока Центъра).
5. Обектът не попада между рекламни информационни елементи, за които е издадено Разрешение за монтаж № 91 от 14.10.2002г.

6. При съпоставка между видяното на място и данните от делото вещото лице е установило, че по местоположение рекламно информационния елемент съвпада с обекта по т. 4 [улица]– Б. посока Центъра, описан в Списъка към Разрешение за монтаж № 62/09.10.2000г.

7. При извършената проверка в Стара архива при Н. не се намериха и не са предоставени на вещото лице одобрените строителни книжа /преписка, скици, проекти и др./ към Разрешение за монтаж № 62/09.10.2000г. От арх. Р. П. – началник отдел, занимаваща се с подобни съоръжения, на вещото лице е обяснено, че кочаните с разрешения за монтаж от 2000г. и прилежащите към тях одобрени книжа и документи са изчезнали и е невъзможно да бъде направена справка.

Предвид установеното от фактическа страна съдът намира следното от правна страна.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен административен орган - Директор на Дирекция” Общински строителен контрол”. Функции да издава заповеди за премахване на обектите по чл. 57 ал.1 ЗУТ на основание чл. 57а, ал.3 ЗУТ са му предоставени със Заповед № РД-09-1423/05.12.2012г. на кмета на Столична община, издадена на основание §1 ал.3 от ДР на ЗУТ.

Заповедта е издадена при спазване на административно-производствените правила и в съответствие с материално-правните разпоредби на закона. Оспорената заповед е издадена на основание чл. 57 ал.1 от ЗУТ. Съгласно чл. 57 ал.1 от ЗУТ върху недвижими имот могат да се поставят рекламни, информационни и монументално-декоративни елементи въз основа на разрешение за поставяне, издадено по ред , установен с наредба на общинския съвет. Безспорно се установи, че за рекламния елемент няма издадено разрешение за поставяне. Представеното Разрешение за монтаж № 62, въз основа на което е поставено рекламното съоръжение, е издадено на основание чл. 197 ал. 1 от З. /отм./ и е ограничено със срок – до срока на Заповед № РД-56-2350/26.10.1999г., който е 2- годишен. Налице са предпоставките по чл. 57а ал. 1 т. 1 и т. 2 от ЗУТ за премахване на обекта – рекламният обект е поставен въз основа на акт, чието правно основание е отпаднало и без издадено разрешение за поставяне. Липсва и съгласие на собственика на имота – в случая СО, доколкото мястото, където се намира съоръжението е публична общинска собственост, за която не следва да се съставя акт за общинска собственост (чл. 56, ал. 2 Закона за общинската собственост). Допуснатата в заповедта грешка относно точното описание на местоположението на рекламно информационния елемент (в заповедта е посочено преди Б. посока Центъра, а от заключението на вещото лице се установи, че точното местоположение е след Б., посока Центъра) е техническа и може да бъде поправена по реда на чл. 62 АПК.

Изложените от жалбоподателя съображения за неуважаване на депозираното възражение и допуснати нарушения на процесуалните правила са неоснователни. Спазена е процедурата по чл. 57а, ал. 2 ЗУТ. Съставен е КА, които е връчен на жалбоподателя. Предоставена е възможност за депозиране на възражение. Нито пред административния орган, нито пред съда се представиха доказателства за наличието на разрешение за монтаж на рекламното съоръжение и съгласие на собственика на имота, където е разположено съоръжението. Разрешението за монтаж, въз основа на което е поставено рекламно информационния елемент е изтекло и не е подновено. Облигационните отношения между жалбоподателя и [фирма] са неотнормирани към производството по чл. 57а от ЗУТ и не могат да имат правно значение за разрешаване на съдебния спор. Установените факти съответстват на правното

основание за издаване на оспорената заповед. Заповедта е законосъобразна и следва да бъде оставена в сила.

При този изход на делото разноските са в тежест на жалбоподателя. Жалбоподателят следва да заплати на ответника възнаграждение за процесуален представител в размер на 150 лева, определено по реда и на основание чл.143 ал. 4 от АПК.

На основание чл. 215, ал. 7 ЗУТ, решението не подлежи на обжалване.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение – 32-ри състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „П. – продуцентска, рекламна, информационна и медийна агенция” АД срещу Заповед № РД-18-304 от 06.12.2012г. на Директора на Дирекция „Общински строителен контрол” към Столична община.

ОСЪЖДА „П. - продуцентска, рекламна, информационна и медийна агенция” АД, със седалище в [населено място], ЕИК[ЕИК], да заплати на Столична община сумата от 150 /сто и петдесет/ лева деловодни разноски.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Препис от решението да се изпрати на страните.

Административен съдия: